

Per què els metges demanem un nou hospital a les Terres de l'Ebre

L'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta va obrir portes el 22 de novembre de 1976 i quaranta-cinc anys després no podem continuar justificant un emplaçament que a ulls de la immensa majoria és del tot equivocat

El projecte del nou hospital ha de naixer des del consens i tothom s'hi ha de sentir còmode, ha de ser un revulsiu per a les Terres de l'Ebre i ens ha de fer sentir orgullosos



PERE GENARÓ JORNET
Vicepresident del Col·legi Oficial
de Metges de Tarragona,
Terres de l'Ebre

Durant els darrers vint anys el Departament de Salut ha presentat diversos projectes de remodelació i ampliació de l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta. Malauradament cap d'estos projectes ha sobreviscut al canvi de conselleria. Les in comptables disputes partidistes que han envoltat al projecte no han permès crear el clima de diàleg necessari perquè administracions i societat civil defineixin les principals característiques de l'obra. Entenem que el futur hospital a les Terres de l'Ebre ha de naixer des del consens i per això cal que les administracions escoltin les opinions dels professionals i els usuaris.

Els professionals voldríem un hospital que fos capaç de donar resposta a les necessitats sanitàries de la població i on l'activitat assistencial i docent no estiguessin limitades pels problemes d'espai. Voldríem un hospital accessible per a tots i els cadascun dels 179.891 habitants que vivim repartits en els 54 municipis de les Terres de l'Ebre. Voldríem un hospital envoltat de zones verdes i que no vegi condicionat el seu creixement per un emplaçament que l'encaixoní i impossibiliti futures ampliacions.

Si alguna cosa hem après durant la pandèmia és que els hospitals necessiten espai per ampliar-se i que de qualsevol crisi pot naixer una nova oportunitat.

A l'Hospital de Bellvitge, per exemple, el Departament de Salut va construir a finals del 2020 un edifici per ubicar-hi bàsicament pacients covid. Una ampliació de 4.500 metres quadrats amb un cost de 16,25 milions d'euros que ara, un cop supera-

da la pandèmia, han passat a formar part del centre. El mateix ha ocorregut amb l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida on els 3.800 metres quadrats de l'ampliació destinada a atendre pacients covid (14,4 milions d'euros) ara es reconvertiran en nous espais per a l'hospital.

Esta realitat no té res a veure amb el que s'ha fet amb l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta durant la pandèmia. Aquí la manca d'espai exterior va fer que l'ampliació de llits de cures intensives fos a expenses de perdre llits d'hospitalització convencional i ara, passada la pandèmia l'Hospital haurà d'intentar recuperar part dels llits perduts. A diferència de Bellvitge, Lleida, Badalona i altres territoris... la pandèmia a les Terres de l'Ebre no ens ha deixat cap infraestructura important.

Quan els metges demanem un nou hospital ho fem mirant cap al futur.

L'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta va obrir portes el 22 de novembre de 1976 i quaranta-cinc anys després no podem continuar justificant un emplaçament que a ulls de la immensa majoria és del tot equivocat. No podem construir el futur hospital de les Terres de l'Ebre dalt d'un turó, envoltat de muralles i assentat sobre un jaciment arqueològic. Tothom sap que l'hospital té una única via d'accés i que el trànsit es col·lapsa fàcilment. Això fa que usuaris i treballadors es quedin ocasionalment atrapats en accedir o sortir del centre i el que és més greu, els embussos també afecten els vehicles d'emergències que traslladen als malalts de qualsevol municipi de les Terres de l'Ebre.

El debat s'hauria de centrar en els aspectes funcionals de l'Hospital. Hauríem de tindre la llibertat de poder dibuixar un hospital a partir de les necessitats del territori que reflecteixi les nostres particularitats i que sigui capaç d'adaptar-se als reptes de futur.

Imaginem un hospital acollidor, lluminós, net, ampli, sostenible, tranquil, amb espais oberts, on els pacients puguin estar sols i a la vegada acompanyats pels seus familiars, que respecti la intimitat dels malalts i que els faci oblidar que estan ingressats... Parlem d'habitacions individuals, de zones que permetin rebre una atenció individualitzada, de quiròfans, de despatxos, d'aules docents... en definitiva, parlem d'un projecte que defineixi els espais a través d'escoltar i analitzar les necessitats dels professionals, els pacients i la resta d'entitats del territori.

El projecte del nou hospital ha de naixer des del consens i tothom s'hi ha de sentir còmode, ha de ser un revulsiu per a les Terres de l'Ebre i ens ha de fer sentir orgullosos. No podem acceptar projectes imposats i que ofereixin solucions parcials. No podem sucumbir al xantatge de qui ens vol fer creure que no ens mereixem una inversió d'esta magnitud. És el mateix xantatge que ens diu que aquí tardarem dècades a construir allò que en altres indrets el Departament ha edificat en mesos.

Podem sucumbir i lamentar-nos durant quaranta-cinc anys més o podem treballar per aconseguir el consens i aixecar una sola veu que alta i clara, li digui al Departament de Salut que les Terres de l'Ebre necessiten un nou hospital.

